

Fotografia humanitària enfront de l'oblit i el silenci

Mirades que revelen el món

Debat i noves narratives a partir de la fusió de cobertures fotogràfiques i música

En paral·lel a l'exposició World Press Photo 2022, el projecte [EnfocAH](#) de Metges Sense Fronteres (MSF) organitza juntament amb el [Centre de Cultura Contemporània de Barcelona \(CCCB\)](#), el 30 de novembre i el 2 de desembre, un debat sobre el paper del fotoperiodisme en la guerra d'Ucraïna i una experiència immersiva que fusiona cobertures fotogràfiques i música.

Equips d'MSF, periodistes i fotògrafs coincideixen en terreny en algunes de les crisis humanitàries més profundes i prolongades. Els seus camins es creuen en contextos en els quals l'accés tant de personal humanitari com de professionals dels mitjans de comunicació és cada vegada més complicat. D'aquesta relació entre fotografia, testimoniatge, periodisme i acció humanitària sorgeix el projecte EnfocAH que MSF porta al CCCB.

EnfocAH és un projecte de fotografia humanitària per a fer front a l'oblit i el silenci. Mira on no mira gairebé ningú i posa el focus en temes sovint relegats de l'actualitat. El seu objectiu és inspirar i posar damunt de la taula debats i reflexions no sols sobre fotografia humanitària, sinó també sobre altres qüestions com els límits i la capacitat de les imatges i el periodisme per a canviar la realitat, el repte d'informar enfront de la propaganda i les notícies falses o la influència de les xarxes socials o el biaix i els estereotips que genera la mirada occidental quan aborda les realitats de països en vies de desenvolupament.

EnfocAH també promou noves narratives en les quals es fusionen formats formats, disciplines i llenguatges més enllà de l'enfocament habitual dels mitjans de comunicació i que busquen una experiència immersiva. En aquest context s'emmarquen [les activitats que tindran lloc](#) en el CCCB el 30 de novembre i el 2 de desembre en col·laboració amb [Photographic Social Vision](#) i coincidint amb el [World Press Photo](#) de Barcelona.

© Guillaume Herbaut, Agence VU'

EL FOTOPERIODISME EN LA GUERRA D'UCRAÏNA. Conversa oberta

30 de novembre (19:00h) **Debat + visita al World Press Photo 2022 Barcelona**

Activitat presencial i gratuïta amb **reserva**.

La xerrada es retransmetrà en directe per internet:

Versió original <https://youtu.be/dNEVICDQNJc>

En català <https://youtu.be/3aTx00u4dN4>

En castellà https://youtu.be/dHoWO_HzMR0

Amb Santi Palacios i Ricard García Vilanova

Modera: Tamara Saeb

La guerra d'Ucraïna, la primera en sòl europeu d'aquesta magnitud des del conflicte dels Balcans, ha generat una cobertura periodística sense precedents. Milers de professionals s'han desplaçat a aquest territori, però:

Com es treballa en un entorn tan complicat? Com s'aborda el repte d'informar enfront de l'excés de propaganda i de fake news? És correcte cobrir-la integrat amb militars d'una de les faccions en conflicte? Com influeixen les xarxes socials? Quin és el paper de fixers i fotoperiodistes locals que, sovint, treballen com a guies i intèrprets per a mitjans internacionals? Estan més exposats els fotògrafs i fotògrafes independents?

En els mitjans només hi ha espai per a informar d'un conflicte? Hi ha guerres de primera i de segona? Què passa quan els mitjans se'n van? Com es narra una postguerra o un conflicte cronificat?

En aquesta taula rodona amb els fotoperiodistes Santi Palacios i Ricardo García Vilanova, tots dos premiats amb el World Press Photo en 2017 i 2020 respectivament, debatrem sobre la cobertura fotogràfica del conflicte a Ucraïna. Mostrarem el seu treball i conversarem sobre aquestes i altres qüestions.

Els assistents a la conferència tindran l'oportunitat de fer una visita gratuïta a l'exposició World Press Photo 2022 a Barcelona després de la xerrada.

El debat serà moderat per Tamara Saeb, responsable de Comunicació Operacional de Metges Sense Fronteres.

Participants: Santi Palacios i Ricardo García Vilanova

Aquesta activitat, promoguda per Metges Sense Fronteres, la Fundació [Photographic Social Vision](#) i el [CCCB](#), es produeix en el marc de l'exposició [World Press Photo 2022](#)

Biografies

Santi Palacios. Fotoperiodista especialitzat en migracions, conflictes i ecologia humana, interessos que provenen de la seva formació com a sociòleg. Treballa a nivell internacional des de 2008 amb cobertures en més de 50 països. Les seves fotografies han estat publicades en les principals revistes i diaris del món, exposades en desenes de ciutats, i han merescut nombrosos premis nacionals i internacionals, entre ells un World Press Photo en 2017 o el Premi Nacional de Fotoperiodisme. En 2018, va ser seleccionat com un dels sis talents d'Europa pel 6x6 Global Talent Program de la Fundació World Press Photo. Santi és redactor cap i fundador de SONDA Internacional, mig especialitzat en periodisme visual sobre la crisi climàtica, i col·laborador de la Revista 5W. Col·laborador habitual de Associated Press des de 2014 fins a 2021 i ha col·laborat ocasionalment amb altres mitjans de comunicació com The New York Times, TIME Magazine, CNN, The Sunday Times o El País. <https://www.santipalacios.com/>.

Ricardo García Vilanova. (Barcelona, 1971). Fotògraf i videògraf freelance amb més de 20 anys d'experiència en zones de conflicte i crisis humanitàries. Durant els últims anys ha cobert les primaveres àrabs, començant el seu treball a Síria i Líbia en 2011, i recentment ha tornat d'Ucraïna. També ha treballat en altres països en conflicte com l'Afganistan, l'Iraq, Mali, Gaza, Nigèria, Líban i Iemen, entre altres. Life, Time, The New York Times, The Washington Post, Le Monde i The Guardian són només alguns dels mitjans internacionals que publiquen el seu

treball. The Wall Street Journal va presentar la seva candidatura al Premi Pulitzer en 2010 i ha estat premiat per organitzacions com World Press Photo, Pictures of the Year (POY), NPPA o International Photography Awards. Com videògraf té també un premi Rory Peck.

<http://www.ricardogarciavilanova.com>

Tamara Saeb. Responsable de Comunicació Operacional de Metges Sense Fronteres (MSF). Dirigeix l'equip que dona suport en matèria de comunicació als equips en terreny d'MSF. Prèviament va ser directora de Comunicació de l'organització als Emirats Àrabs i va supervisar l'estratègia de comunicació d'MSF a la regió del Golf. Compta amb més de 25 anys d'experiència assessorant organitzacions locals, regionals i internacionals en qüestions de comunicació, posicionament i gestió de crisi. També ha treballat per a organitzacions humanitàries, socials i de desenvolupament econòmic com UNICEF i la Delegació de la Unió Europea a Síria en matèria de política, promoció i crisis humanitàries, així com en campanyes de comunicació basades sobre salut, educació, drets de la infància i desenvolupament.

© Adrienne Surprenant/Collectif Item for MSF

INSTANTS D'UN MÓN IMPERFECTE. Una experiència immersiva

Músics, compositors/as i intèrprets com Depedro, Ede, Agnès Algueró, Anna Ferrer, Gani Mirzo, Sergio Gassmann, beGun i Paolo Angeli, s'han inspirat en les cobertures fotogràfiques de diverses crisis humanitàries en les quals treballa Metges Sense Fronteres per a crear la banda sonora original d'aquests treballs, generar una experiència immersiva i donar una nova narrativa a aquestes cobertures.

2 de desembre (19:00h). [Audiovisuals + Música en directe](#)

Activitat presencial i gratuïta, imprescindible [reserva](#).

En aquest esdeveniment, projectarem les videocobertures nascudes de la fusió entre la música que han compost aquests artistes i el treball dels fotoperiodistes Albert González, Sara Creta, Atul Loke, iAko Randrianarivelo, Pablo Garrigós, Aurelie Baumel, Pablo Tosco i Giulio Piscirelli.

El resultat és una nova narrativa per als seus respectius treballs sobre violència i refugi a Sudan del Sud, la sequera en el Llac Txad, la tuberculosi a l'Índia, la desnutrició a Madagascar, els desplaçaments massius a la República Democràtica del Congo, l'èxode rohingya o la situació dels refugiats i migrants atrapats a Líbia.

Durant l'esdeveniment descobrirem com es conceben aquestes peces de la mà d'alguns dels seus creadors. Comptarem, a més, amb interpretacions musicals en directe i diàlegs sobre algunes de les temàtiques i els contextos de les cobertures fotogràfiques.

Compositors/es: Depedro, Ede, Agnès Algueró, Anna Ferrer, Gani Mirzo, Sergio Gassmann, beGun i Paolo Angeli.

Fotoperiodistes: Albert González, Sara Creta, Atul Loke, iAko Randrianarivelo, Pablo Garrigós, Aurelie Baumel, Pablo Tosco i Giulio Piscirelli.

Aquesta activitat està promoguda per Metges Sense Fronteres i compta amb la col·laboració del [CCCB](https://www.cccb.cat).

Cobertures. Fotoperiodista / Compositor/a

Tema / fotògraf/a / compositor/a

Violència i refugi a Sudan del Sud. Albert González / Depedro

Més de 8,9 milions de persones —més de dos terços de la població— necessiten assistència humanitària. Inundacions, violència, inseguretat alimentària i brots de malalties afecten el país més jove del món. Moltes de les persones desplaçades que van fugir de la violència van buscar refugi en les bases de l'ONU desplegades pel país. Un d'aquests centres és el de Malakal, que alberga a més de 34.000 persones i en el qual 18.000 nous desplaçats han buscat refugi després dels últims enfrontaments entre faccions armades. Els reptes són molts: seguretat, alimentació, aigua, salut i refugi.

Sequera en el Llac Txad. Sara Creta / Ede

El llac Txad va arribar a ser un dels majors llacs del món. No obstant això, després de dècades d'augment de les temperatures, disminució de les precipitacions i creixement demogràfic, la conca del llac Txad s'està assecant. Es tracta d'una font d'aigua vital per a milions d'habitants de la regió que ha arribat a desaparèixer en algunes zones. La falta d'aigua es tradueix en la disminució dels cultius i en el consegüent risc de desnutrició. Les afeccions més comunes també estan relacionades amb les difícils condicions de vida i la falta d'accés a l'aigua potable. Mentrestant, la violència dels diferents grups armats continua afectant la regió el que ha forçat a milers de persones a abandonar les seves llars.

Tuberculosi a l'Índia. Atul Loke / Sergio Gassmann

L'Índia és un dels països més afectats per la tuberculosi, una de les tres principals malalties infeccioses mortals, al costat de la malària i el VIH/sida. Per primera vegada en dues dècades, ha augmentat el nombre de persones que contreen aquesta malaltia (10,6 milions de nous pacients en 2021) i, per segon any consecutiu també hi ha hagut més morts: 1,6 milions de morts. Més de dos terços dels pacients es concentren en vuit països: l'Índia, Indonèsia, la Xina, Filipines, el Pakistan, Nigèria, Bangladesh i la República Democràtica del Congo.

Desnutrició a Madagascar. iAko Randrianarivelo / Agnès Algueró

Després de més de tres anys de sequeres consecutives, la població del sud-est de Madagascar, anomenat 'Gran Sud', s'enfronta a una de les pitjors crisis nutricionals i alimentàries registrades a la regió. 1,1 milions de persones s'enfronten a alts nivells d'inseguretat alimentària aguda. El districte d'Amboasary és el més afectat. I allí on MSF

ha posat en marxa clíniques mòbils per a detectar i tractar la desnutrició aguda en llogarets remots com les de la comuna de Ranobe, proporcionant aliments terapèutics llestos per a usar i atenció mèdica.

Desplaçaments massius en RDC. Pablo Garrigós / Anna Ferrer

Lluny de les càmeres, una crisi humanitària afecta Kivu Nord, a la República Democràtica del Congo (RDC). Des de fa anys, aquesta zona està plagada de grups armats, violència i assalts que han provocat desplaçaments massius. Més de 600.000 persones desplaçades viuen en campaments que estan al límit. El territori sofreix una evident falta d'assistència mèdica a causa de la inseguretat i són molt poques les organitzacions que tenen accés a la zona.

Atrapats a Líbia. Aurelie Baumel / BeGun

Milers de persones migrades, refugiades i sol·licitants d'asil malviuen atrapades en l'infern dels centres de detenció de Líbia, on els abusos, les violacions i les extorsions són habituals. La situació dels qui estan fora no és molt millor; malviuen en condicions molt precàries i corren el risc de ser arrestats i detinguts arbitràriament, de ser víctimes del tràfic de persones, de l'explotació i de la violència. Aquesta alarmant falta de protecció i falta de vies legals i segures per a sortir del país, empeny a milers de persones a arriscar la seva vida al Mediterrani tractant d'arribar a Europa a la recerca de refugi.

Èxode rohingya: cinc anys als llimbs. Pablo Tosco/ Gani Mirzo

L'agost de 2017, els rohinyás -un grup musulmà minoritari al qual se li nega la ciutadania i altres drets a Myanmar-, van ser objecte d'una violenta operació militar per part de les forces de seguretat birmanes, la qual cosa va causar l'èxode més gran de la història d'aquesta comunitat. Cinc anys després, el trauma acumulat després d'anys de persecució a Myanmar, les precàries condicions de vida en els camps de refugiats i la falta de perspectives acreixen la desesperança. Avui, gairebé un milió de persones continuen vivint en els mateixos refugis de bambú superpoblats i temporals, depenent completament de l'ajuda i amb poques perspectives de futur. La població rohingya continua sent apàtrida i no se'l reconeix oficialment com a refugiats.

L'infern libi. Giulio Piscirelli / Paolo Angeli

La majoria de les persones migrants a Líbia viuen fora dels centres de detenció en condicions de vida molt precàries i sota l'amenaça de ser arrestades i detingudes arbitràriament, de ser víctimes del tràfic de persones, de l'explotació i de la violència. Igual que la resta de la població de Líbia corren, a més, el risc de quedar atrapades en combats o atacs indiscriminats. Les restriccions a la circulació i la inseguretat relacionades amb el conflicte han afectat encara més a la capacitat dels migrants per a guanyar-se la vida.

Biografies intèrprets

Depedro. Depedro és el projecte musical de Jairo Zavala (Madrid, 1973), iniciat en 2008 amb el disc 'Depedro' gravat amb la banda estatunidenca Calxico en Tucson (Arizona), col·laboració que continua encara avui. Des d'aquest moment fins avui el projecte fronterer de Depedro ha bolcat influències musicals, estètiques i culturals de Llatinoamèrica, Àfrica, el Mediterrani o els Estats Units en una carrera musical que aconsegueix ja set discos d'estudi publicats i el documental 'Casamance' sobre el seu viatge musical al Senegal al costat d'Àngel Carmona (Radi 3). Les seves col·laboracions amb músics de tot el món, en diferents idiomes i

procedents de diferents cultures, és un dels segells d'identitat de l'artista. En 2018, per a celebrar els 10 anys del projecte musical Depedro, va reunir en l'estudi a la seva banda i als seus amics artistes per a gravar en directe el recopilatori de col·laboracions 'Tot sortirà bé' (2018) en el qual apareixen Coc Malla, Fuel Fandango, Santiago Auserón, Llum Casal, Vetusta Morla, Izal, Amparo Sánchez i Camilo Lara. En 2022 ha editat el doble disc en directe 'Abans que Fosquegi', gravat en aquests tres dies d'actuacions en directe a la sala La Riviera de Madrid amb col·laboracions especials. <https://depedro.net/>

Ede. Compositora i intèrpret de cançons, formada en diversos camps de les arts escèniques. En 2020 va publicar el seu primer treball, 'Tranquil·la', i en 2022 presenta 'Estel', el seu primer disc amb el qual perfila la seva identitat sonora i artística. Transcendent el format més acústic, íntim i senzill de Tranquil·la, amb aquest nou disc Ede perfila la seva identitat sonora i artística. Aquesta identitat, més madura i rica en influències que van des del indie al folklore, passant pel r&b i el neosoul, complementa i potencia l'imaginari que l'artista genera amb les seves lletres i la seva veu, que són la seva marca. Ede ha col·laborat amb artistes com Xoel López, Ismael Serrano i Club del Riu, i la seva veu apareix en el llargmetratge 'Alegria' de la directora Violeta Salama. <https://www.soyede.com/>

Agnès Algueró. Compositora i cantant, prové del món de la música tradicional i del pop intimista. Als 18 anys va formar el seu primer projecte musical en el qual ella creava totes les cançons que interpretava i amb el qual va anar agafant experiència. Ara, anys més tard, acaba de llançar el seu primer disc, 'Bosc Endins', en el qual recull les seves millors cançons pròpies. Editat per U98 Music, ha estat creat i gravat al seu poble, Batet de la Serra, amb el seu productor, amic i veí Dani López. El pop rural i intimista és la base de 'Bosc Endins', amb lletres que ens parlen d'amor, de naturalesa, de mons imaginaris i de la cruesa de l'ésser humà. Cançons creades per a veu i guitarra però que s'eleva a una nova dimensió quan li acompanya tota la banda. <https://www.elsostingut.cat/agnes-alguero>

Anna Ferrer. Cantant i compositora menorquina, vinculada a la música des dels tres anys. En la seva adolescència, entra a formar part com a solista del grup 'S'Albaida', amb el qual grava dos discos, 'Xalandria' i 'Soldemà'. Això li permet posar-se en contacte amb referents com Eliseo Parra i Marina Rosell i actuar en escenaris de tot el món. Ferrer ha format part de molts projectes musicals amb artistes de renom com Toti Soler, Clara Peya i Salvador Sobral. En 2017 va iniciar la seva carrera en solitari i va llançar el seu primer disc, 'Tel·*lúria'. Dos anys després, en 2019, va llançar el seu segon àlbum, 'Krönia', barrejant la seva essència folklorica amb música electrònica. Formada en el Taller de Músics de Barcelona, Anna resideix actualment a la ciutat comtal. <http://www.annaferrermusic.com/es/>.

Gani Mirzo. Músic kurd, nascut a la ciutat siriana de Qamichlo. Va iniciar els seus estudis en el Conservatori de Música d'Alep i posteriorment va continuar la seva formació a Barcelona. Entre 1994 i 2000 va dur a terme una recerca sobre el flamenc en el Conservatori del Liceu de Barcelona, juntament amb el professor Manuel Granados, i en 1995 va crear el grup Gani Mirzo Trio, una banda reconeguda per investigar la fusió de la música kurda i oriental amb el flamenc i el jazz. Va llançar el seu primer disc, *Roni*, en 2000, i el segon, titulat *Totíco*, en 2002. Uns anys més tard, en 2014, va gravar *Kampo Domiz*, les vendes dels quals van ser destinades a col·laborar amb els camps de persones refugiades del Kurdistan siria i iraquiana. Gani ha compost la banda sonora original (BSO) de diverses pel·lícules documentals, entre les quals

destaquen *Activistes a l'Iraq* i *Vendetta Song*, i ha actuat en països com França, Alemanya, Mèxic, el Marroc, Algèria, Bèlgica, Holanda, entre altres.

<https://www.mirzomusicfoundation.com/gani-mirzo/>

Sergio Gassmann. MSF va convocar un concurs per a compondre una 'banda sonora original' per a acompanyar al treball fotogràfic de Atul Loke sobre la tuberculosi a l'Índia i posar en valor el paper de la música com a element enriquidor en el visionat de les imatges. El guanyador va ser Sergio Gassmann. Compositor argentí, resident a Barcelona. Va iniciar els seus estudis de piano als set anys en el Conservatori D'Andrea i després va estudiar composició en la Universitat Nacional de Cuyo (Argentina). Màster en composició de bandes sonores i música per a mitjans audiovisuals per la ESMUC (Escola Superior de Música de Catalunya) els seus treballs inclouen diversos projectes en els quals es fusiona música amb imatge. A més, compon música per a videojocs i curtmetratges com a 'Latents', la banda sonora dels quals va ser interpretada i gravada per la Bratislava Symphony Orchestra. La seva música també acompanya la peça de dansa *Mehoadim*, del coreògraf Jacob Gómez, guanyadora del premi del públic en El Mercat dels Flors.

BeGun. Gunsal H. Moreno no és nou en això de la música: ha cursat estudis clàssics de violí i piano i es va embarcar en el seu moment en diversos grups de molt diferent índole abans de trobar el seu propi lloc amb beGun, el projecte amb el qual explora l'espectre dels sons sintètics d'avui. Després del seu àlbum debut 'AMMA', considerat millor disc electrònic de 2016 per a molts mitjans especialitzats, beGun torna amb un projecte audiovisual sota el braç. 'Okeanides' és el nom del nou treball del productor barceloní, un àlbum que neix en format banda sonora inspirada en el llibre 'The Outlaw Ocean' a càrrec de l'escriptor i periodista Ian Urbina (The New York Times), guanyador de diversos Premis Pulitzer i on beGun torna a posar el focus en la denúncia social. 'The Outlaw Ocean' és una recerca realitzada durant més de cinc anys que neix amb l'objectiu de destapar les atrocitats que ocorren en alta mar: pesca il·legal, immigració forçada, desastres ecològics, esclavitud o contraban entre molts altres fenòmens. Un conjunt de relats que veuran la llum en Netflix pròximament en una docu-sèrie produïda per Leonardo Di Caprio i John Kerry.

Paolo Angeli. Compositor i guitarrista italià. En 1989 va formar part del conjunt 'Labotario di Musica & Immagine', que es va fer conegut en els principals festivals europeus d'innovació. En 1995 va llançar el seu primer àlbum, titulat 'Dove Dormono gli Autobus', i uns anys més tard es va mudar a Barcelona. Angeli ofereix a l'any uns 50 concerts en viu i gira pels Estats Units, el Canadà, Rússia, Itàlia i el Brasil, entre altres països. Al llarg de la seva carrera, ha col·laborat amb artistes com Tim Perkins, Mike Evans, Takumi Fukushima, Donen Breen o Pat Metheny. <https://www.paoloangeli.com/paolo-angeli-biography/>.

Biografies fotoperiodistes

Albert González. Reconegut fotògraf i periodista multimèdia amb més de 20 anys d'experiència. Va residir a Nairobi (Kenya) per a cobrir l'Est d'Àfrica i durant dos anys va treballar a Sudan del Sud per a l'Agència Francesa de Premsa (AFP) i altres mitjans internacionals com The Washington Post i El País. Llicenciat en filologia catalana, ha estat fotògraf de les missions de pau de l'ONU a Libèria, l'Afganistan i Darfur i ha produït diversos documentals multimèdia sobre migracions a Egipte i la regió mediterrània. Ha treballat, a més, amb diverses organitzacions humanitàries,

entre elles Creu Roja Internacional i MSF. En l'actualitat Albert treballa a Espanya, en la zona de Lleida, per a diversos mitjans i agències. www.albertgonzalez.net

Sara Creta. Reconeguda fotoperiodista i documentalista, amb àmplia experiència en la recerca d'abusos contra els drets humans. En els últims anys ha documentat sobre el terreny situacions de migració forçada, violacions dels drets humans, gestió de crisi i cultures en transició. Ha treballat amb Metges Sense Fronteres en contextos humanitaris com Líbia, Txad, República Democràtica del Congo i Bangladesh. El seu treball s'ha publicat en mitjans com The New York Times, Al Jazeera English, The Guardian, BBC, The New Humanitarian i El País, entre altres. www.saracreta.com

Atul Loke. Fotoperiodista, cobreix els principals problemes nacionals i socials de l'Índia, així com de la resta de la regió. El seu treball es publica habitualment en mitjans nacionals i internacionals com The New York Times, The Wall Street Journal, Newsweek o Time. En 2002 va rebre el premi Japan's Young Portfolio Award i després ha guanyat diversos premis pels seus reportatges fotogràfics i documentals. A més, ha exposat el seu treball en diversos països i part de la seva obra es troba en col·leccions de museus del Japó i França. www.atulloke.in

iAko Randrianarivelo. Va néixer en 1986 a Antananarivo, Madagascar. Centra les seves obres en el canvi climàtic i el seu impacte en la societat, amb una mirada documental. Membre de la Unió de Fotògrafs Professionals de Madagascar, és cofundador de MIRAPhoto, un col·lectiu de fotoperiodisme que té com a objectiu oferir una nova mirada de la fotografia malgaixa, a través de la fotografia documental i el fotoperiodisme. En 2020 va ser triat i va representar a Madagascar en Els altres Cent, un interessant projecte fotogràfic que durant la pandèmia de la COVID-19 va mostrar al món les vides de diferents persones a través del fotoperiodisme. www.iako-randrianarivelo.com

Pablo Garrigós. Periodista visual hispà-belga establert a Brussel·les. Col·labora amb agències de notícies i canals de televisió que cobreixen l'actualitat internacional. El seu treball s'ha publicat en periòdics de tota Europa com The Guardian, El País o Le Soir i en cadenes de televisió com Al Jazeera o France 24. Habitualment, treballa en projectes de llarg recorregut sobre les identitats i les violacions dels drets humans i mediambientals a Europa i a Àfrica. Va ser finalista del premi Il Reportage Photojournalist Award 2018 i del Festival Photon aquest mateix any i ha estat becat pel Journalism Found.EU, Pascal Decroos Fund i Le fonds pour le Journalisme. www.pgarrigos.com

Aurelie Baumel. Fotoperiodista francesa. Des de fa més de 12 anys treballa en Metges Sense Fronteres, on actualment ocupa el càrrec d'assessora de producció fotogràfica i multimèdia. Prèviament va treballar en la Unesco i en Aide Médicale Internationale. Com a fotoperiodista, ha realitzat cobertures en més de 20 països: l'Afganistan, Líbia, Etiòpia, Mali, Níger, Nigèria, República Democràtica del Congo, República Centreafricana, Haití i Colòmbia, entre altres. El seu treball s'ha publicat en mitjans nacionals i internacionals com a BBC, RFI, Le Parisien, RTVE, El País o El Mundo.

Pablo Tosco. (Argentina, 1975). Fotoperiodista i videògraf, està enfocat en l'impacte dels conflictes armats, la crisi climàtica i la desigualtat en la vida de les persones més vulnerables. És membre fundador del col·lectiu de periodisme narratiu Angular i, durant 19 anys, va coordinar la unitat de producció de continguts multimèdia d'Intermón Oxfam, documentant projectes de tipus educatiu, social i construcció de pau en països com la República Centreafricana, Síria, Txad, Sudan del Sud, Iemen i l'Iraq. El seu treball sobre el conflicte a Iemen va obtenir l'any passat el primer premi World Press Photo 2021 en la categoria de Temes Contemporanis i els documentals 'District Zero', 'El desviament' i 'Harmonies per a

després de la guerra' han estat seleccionats i premiats en diferents festivals internacionals de cinema. Les seves fotografies es publiquen habitualment en mitjans com The Guardian, The New York Times, The Washington Post, El País, BBC, TVE o AlJazeera.

Giulio Piscirelli. Després de llicenciar-se en Ciències de la Comunicació, va començar a treballar com a fotoperiodista en agències de notícies nacionals i internacionals. El seu treball aborda temes d'actualitat i, des de 2010, se centra en la crisi de la immigració a Europa, produint gràcies a això projectes de llarg recorregut com 'Harraga', que es va exposar en Visa Per L'Image; i en 2017 es va convertir en un llibre publicat per Contrasto. Piscirelli resideix actualment a Nàpols, i des de 2013 és membre de l'agència Contrasto. Des de 2019 és col·laborador habitual del diari neerlandès De Volkskrant. <https://giuliopiscirelli.viewbook.com/>

MATERIALS

- **Descàrrega de foto premiada** pel World Press Photo 2022 © **Guillaume Herbaut, Agence VU'**: <https://we.tl/t-jmztyRTtBu>
- **Descàrrega de selecció de fotografies** de les videocobertures: <https://bit.ly/3AcWNFe>
- **Descàrrega de trailer** de les activitats: <https://we.tl/t-IPHVMAiQ3I>